

ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים

סוד עשרים ושלש יום בסיון

"לִיהוּדִים הִיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה שְׁשָׁן וַיִּקָּר" (אסתר ח, טז), נֶאֱמַר עַל עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ יוֹם בְּסִיוֹן, שָׂאוּ נִקְרְאוּ סוֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ לְכַתֵּב וּלְחַתֵּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שם, ח): "וְאַתֶּם כֹּתְבוּ עַל הַיְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם", שֵׁישׁ לָהֶם רְשׁוֹת לְשַׁלַּח יָד בְּמִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם שְׂבָאִים לְהַרְגָם.

כִּי עַד עַתָּה הָיָה גַם אָסוּר לַיהוּדִים לְהַחְזִיק בְּחָרֵב וְחֲנִית כְּדֵי לְהַתְּגוֹנֵן, וְלֹא נִמְצָא בְיַדֵּי הַיְהוּדִים שׁוֹם חָרֵב וְחֲנִית, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב [בְּשִׂמּוּאֵל א' י"ג] שֶׁלֹּא נִמְצָא בְיַדֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא חָרֵב וְלֹא חֲנִית, רַק נִמְצָא בְיַדֵּי שְׂאוּל וּבְנוֹ יְהוֹנָתָן.

אָמַר רַבִּי חַגִּי: מֵאִין הָיָה לְשֹׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן
חָרַב וַחֲנִית? — אֵלָּא, מִנְשׂוּם כְּבוֹדָם בָּא
מִלְּאָךְ וַיְהִי־אֵל לָהֶם חָרַב וַחֲנִית. וְרַבָּנִן
אָמְרוּ: שְׂוֵיָה נַפְל מִן הַשְּׂמִימִים, חָרַב וַחֲנִית.

וְכֵן בְּזִכּוֹת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה שְׁהִיְתָה בֵּן אַחַר
בֵּן מִשְׂאוֹל, וְכָתוּב עָלֶיהָ: "וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר
וַתְּדַבֵּר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּפִּיל לְפָנֵי רַגְלָיו וַתִּבְכֶּה
וַתַּחֲנֵן לוֹ" (אֶסְתֵּר ח, ג) לְהַעֲבִיר אֶת עֲצַתוֹ
הָרָעָה שֶׁל הָמֵן, שֶׁגָּזַר לְאַבֵּד וּלְהַשְׁמִיד
אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טֵף וְנָשִׁים
בַּיּוֹם אֶחָד, הוּא שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
אֲדָר. וְרַק בְּזִכּוֹת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
נִתְּבַטְּלָה הַגְּזֵרָה הַנּוֹרְאָה. וְלָכֵן הַמַּגִּלָּה
נִקְרָאת "מַגִּלַּת אֶסְתֵּר" וְלֹא 'מַגִּלַּת
מָרְדֳּכָי'.

